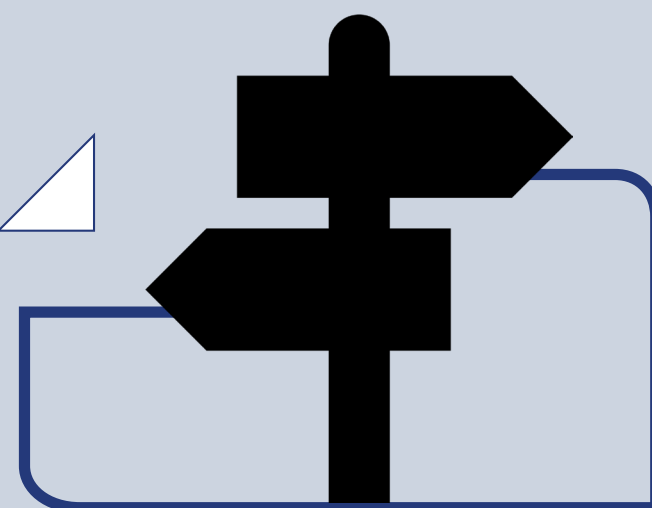

آشوب در لانه آشوب گر ۲

مردم سالاری
در گام دوم

گاندوبه کام مردم،
تلخ کامی برخی ها!

مصطفی دین پیروز

نویسنده

همراه بود. او برای تشکیل دولت و باز گرداندن ثبات به این رژیم نیاز به جلب نصف به علاوه یک آرای مجلس دارد که ۳۰ کرسی از حزب لیکود به ریاست نتانیا هو، ۹ کرسی از حزب شاس به ریاست آریه درعی، ۷ کرسی از حزب یمینا به ریاست نفتالی بنت، ۷ کرسی از ائتلاف یهودیان توراتی به رهبری یعقوب لیتزمن، ۶ کرسی از صهیونیسم دینی به رهبری بتسلئیل اسموتریچ که مجموعاً ۵۹ رای به صندوق دولت نتانیا هو میریزد، اما برآرسیدن به ۶۱ رای نیاز به حداقل دو رای دیگر دارد

گزینه های پیش رو چیست؟

در فروردین ماه امسال انتخابات پارلمانی رژیم صهیونیستی برگزار شد، این چهارمین انتخابات زود هنگام در طی دو سال اخیر بود. این انتخابات در پی اختلافات دولت در تعیین بودجه و انحلال دولت ائتلافی برگزار شد، درحالی که گمان میرفت در بنی گانتس از حزب آبی و سفید تعداد کرسی های بیشتری را در کنست در این دور پارلمان این رژیم کسب کند حزب او با کاهش آرا مواجه شد، این اتفاق البته با تضعیف نتانیا هو نیز

گزینه های پیش روی نتانياهو ائتلاف با فهرست متحد اسلامی جنوب به رهبری منصور عباس با ۴ کرسی و یا ائتلاف با حزب امید نو به رهبری گدعون ساعر با ۶ کرسی است. اما این کار آن قدر ها که به نظر میرسد ساده نیست. متلف دیگر نتانياهو نفتالی بنت یک هفته قبل از انتخابت همراهی خود با نتانياهو، برای تشکیل دولت را اعلام کرد مشروط به این که هیچ حزب عربی

و از هر دو جبهه وارد عمل شده، بعد از توافقاتی که با منصور عباس انجام شده، اون سخنرانی به زبان عبری ایراد کرده که طی آن خود را شهروند عرب مسلمان اسرائیل دانسته که دست خود و همراهانش را به سوی همکاری برای زیست مشترک دراز میکند، از طرف دیگر به گدعون ساعر پیشنهاد شده در قبال پذیرفتن ائتلاف هر منصبی به جز نخست وزیری را میتواند بگیرد

اتحاد در اختلاف

رقبای نتانياهو نیز به رهبری بنی گانتس در تلاش اند ائتلافی ایجاد کنند تا بعد از ۱۱ سال به نخست وزیری نتانياهو پایان دهند، مشکل این گروه اما تشتت در تشکیل دولت است، برخلاف نتانياهو که با احزاب راست مذهبی و سکولار ائتلاف کرده،

در این دولت جایی نداشته باشد، از طرف دیگر ائتلاف با امید نو نیز به این آسانی نیست هرچند این حزب راست گرا و به لحاظ سیاست گذاری نزدیک به ائتلاف نتانياهو است اما اختلاف شخصی و میل به برکناری نتانياهو مانع آن است که به ائتلاف با او بپیوندند، نتانياهو اما بیکار ننشسته

در این دسته احزاب راست چپ میانه مذهبی و سکولار به چشم میخورد و ایجاد ائتلافی قاطع دشوار خواهد بود در وقع تنها نقطه مشترک این گروه اتحاد برای خلع قدرت نتانياهو است. این دسته در مجموع میتواند ۵۷ رای را کسب کند.

چه مشکلاتی گریبان گیر رژیم اشغالگر است؟

حدود ۸۰ درصد شهروندان اسرائیلی معتقدند این بار هم کار به انتخابات زود هنگام خواهد کشید، بد بینی و تشتت بسیار زیاد مانع از آن است که این گروه ها به اجماع برسند، بعد از دو سال کشمکش مشکلات عدیده ای پیشروی این رژیم و شهروندان آن ایجاد شده، از جمله این که از سال ۲۰۱۸ تا کنون بودجه مصوبی برای دولت تعیین نشده و این مسئله آسیب های زیادی به دولت و کسب و کار های خصوصی زده، این رژیم هنوز وزیر دادگستری

ندارد و جلسات هیات دولت تشکیل نمی شود و نخست وزیر و وزیر جنگ باهم دیگر برسر قدرت رقابت میکنند تا جایی که بنی گانتس اعلام کرده این کشمکش ها میتواند از پشت پرده بیرون آمده و به جنگ مسلحانه داخلی منجر شود. نظر به این که دوره ریاست رژیم صهیونیستی ۷ ساله است و امسال دوره ریاست رئوین ریولین پایان میابد به نتانياهو پیشنهاد شده این منصب را بپذیرد، اما او این گزینه را رد کرده، در رژیم صهیونیستی ریاست مقامی نسبتا تشریفاتی است و قدرت در دست نخست وزیر قرار دارد، از سوی دیگر امکان برگزاری انتخابات به شکل متمرکز نیز در این رژیم وجود ندارد زیرا تعدد آرا آنقدر زیاد است که با ریاستی شدن قدرت منافع خیلی از اقشار ذبح می شود، در این حال به نظر میرسد چشم انداز انتخابات پنجم هم روشن نباشد.

محمد امین چرخچی

نویسنده

@mim.alef.che

همه ما بارها این کلمه را شنیده ایم؛ دو قطبی اما معنی دقیق این واژه چیست؟ آیا لزوماً همه دو قطبی ها حقیقی هستند؟ اصلاً دو قطبی ها بر چه اساسی به وجود می آیند و چه نتیجه ای در جامعه خواهند داشت. در نوشته زیر سعی میکنیم به سوالات بالا پاسخ بدهیم تا انشاءالله بتوانیم برخورد صحیح تر و منطقی تری در مواجهه با این مفهوم داشته باشیم. اساساً دو قطبی به حالتی گفته میشود که دو جریان که به لحاظ فکری با هم اختلاف دارند

مقابل یکدیگر قرار میگیرند. این حالت با رقابت متفاوت است. چرا که در دو قطبی ها دو هدف اساسی وجود دارد و طرف مقابل به نوعی دشمن تلقی میشود. دو هدف اصلی در دو قطبی عبارت است از: ۱. حذف رقیب ۲. نادیده گرفته شدن بقیه گروه ها به جز خود.

تفاوت رقابت و دشمنی

مسئله این حالت با رقابت متفاوت است چرا که در دو قطبی ها نگاه کاملاً صفر و یکی است. یعنی اینطور القا میشود که یک گروه لزوماً حق مطلق و یک گروه به طور کامل باطل است! اما در رقابت اختلاف نظر ها مورد توجه

واقع میشوند و افراد لزوماً طرف مقابل را باطل مطلق نمی‌دانند و این رقابت سازنده است! در بیانات بزرگان انقلاب اسلامی به خصوص مقام معظم رهبری فقط یک دوقطبی وجود دارد و آن هم دوقطبی انقلاب اسلامی و ضد انقلاب است. مابقی دوقطبی‌ها کاذب هستند و نتیجه‌ای جز شکاف اجتماعی در پی ندارند. در دوقطبی‌های کاذب دعوا و اختلاف از سران حاکمیت شروع میشود و تا کانون خانواده‌ها کشیده شده و موجب جدایی و نزاع‌های اجتماعی می‌شود. لذا تنها دوقطبی اصیل همان دوقطبی حق و باطل است.

برچسب‌زنی

علت اینکه در کشور دوقطبی‌های متعدد و کاذب ایجاد می‌شود به نظر به دو علت اصلی بازمی‌گردد:

۱. بزرگ کردن اختلافات با به نوعی حیثیتی کردن آنها ۲. عدم شناخت دشمن واقعی در توضیح نکته اول باید خاطر نشان کرد؛ متأسفانه در کشور ما برخی در برخورد با دیدگاه مقابل و مخالف خود سریع موضع گرفته و فرد را در مقابل خود قرار داده و کلی برچسب به او می‌زنند. به عنوان مثال در ماجرای شفافیت آرا مجلس هر کسی را که مخالف بود، برچسب رانت‌خوار یا فاسد زدیم غافل از اینکه خیلی از این افراد دلایل و تجربیات متعددی در راستای عدم شفافیت داشتند و مثال‌های دیگر از این قبیل... در توضیح نکته دوم: چنانچه ما دشمن واقعی خودمان که همان ایادی استکبار مثل آمریکا، منافقین، رژیم غاصب صهیونیستی

و... را بشناسیم از ترندهای آنان مطلع باشیم و بدانیم که دشمن واقعی کیست به راحتی در بین مردم شکاف نمی اندازیم و آنها را چند پاره نمی کنیم.

چه باید کرد؟

چنانچه ما بتوانیم این دوقطبی

انتخابات موجب جدایی و تفرقه بین مردم میشود. دوقطبی‌ها باعث میشوند که افراد قوه تعقل خود را از دست داده و با تعصب تصمیم بگیرند. البته در میان جامعه اختلاف نظر زیاد است اما مادامی که دوقطبی واقعی شناخته

اصیل را در جامعه که همانا دوقطبی بین انقلاب و استکبار است ترویج بدهیم دیگر افراد سود جو و دشمنان واقعی به بهانه های مختلف جامعه را چند پاره نخواهند کرد که دود این چند پارگی به چشم مردم و نظام خواهد رفت. متأسفانه در انتخاباتها برخی کاندیداها بدون توجه به این مهم، دوقطبی‌های کاذبی ایجاد می کنند که تا سال‌ها بعد

شود، این اختلاف نظرها سازنده خواهد بود چرا که موجب دعوا و شکاف اجتماعی نمیشود و افراد با سلیق مختلف پذیرای یک دیگر خواهند بود. در چنین شرایطی پیروز انتخابات فارغ از افراد، نظام مقدس جمهوری اسلامی و مردم شریف ایران خواهند بود و این همبستگی ثمرات و برکات زیادی را به همراه خواهد داشت.

انواع آن به شمار می‌رود. مصادیقی چون «تصویب قانون اساسی و بازنگری آن از راه همه‌پرسی» (اصل ۱۷۷)، «تعیین رهبری نظام توسط مجلس خبرگان» (اصل ۱۰۷)، «انتخاب رئیس‌جمهور» (اصل ۱۱۴)، «انتخاب نمایندگان مجلس شورای اسلامی» (اصل ۶۲)، «انتخاب اعضای شوراهای اسلامی شهر و روستا» (اصل ۱۰۰)، «انتخاب اعضای مجلس خبرگان رهبری» (اصل ۱۰۸) همگی با رأی مستقیم مردم صورت می‌گیرد و هیچ‌یک از اینها انتصابی و یا بعضاً سفارشی نیستند.

علی تقی نژاد

دانشجوی دکترای حقوق عمومی

@ alitaghinezhad1

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران با پذیرش حاکمیت ملت و مسئولیت عمومی آن‌ها در اداره‌ی امور کشور، به روش‌های گوناگونی، به مشارکت مردم وجهه‌ی قانونی داده و برای آن ارزش قائل شده است. طبق اصول (۶) و (۵۶) قانون اساسی، حق حاکمیت ملت و اداره‌ی امور کشور به اتکای آرای عمومی گذاشته شده که «انتخاب نوع نظام حقوقی و سیاسی با شرکت در همه‌پرسی» (اصل ۱)، یکی از

در چله‌ی دوم انقلاب اسلامی، اولاً نیازمند تغییر در نگرش و معیارهای انتخاب مردم هم‌زمان با حضور حداکثری آنها در انتخابات می‌باشیم؛ معیارهایی که رهبری معظم انقلاب دام‌ظله‌العالی و نخبگان انقلابی و مطرح جامعه بیان داشته‌اند، باید قبل از شروع هر انتخاباتی، به‌درستی تبیین و تشریح بشود و عموم ملت نیز به آن دسترسی داشته باشند. دوم اینکه تصدی‌گری کرسی‌ها آن هم به

هم‌اکنون پس از گذشت چهل و دو سال از پیروزی انقلاب اسلامی، نه‌تنها راه و رسم مردم‌سالاری در انتخابات تغییری نکرده، بلکه در برخی مصادیق، شاهد پیشرفت‌های گسترده‌ای از جانب مردم و مسئولین بوده‌ایم و از کشورهایی چون آمریکا به مراتب جلوتر و استوارتر می‌باشیم. منتهی به نظر می‌رسد با توجه به بند (۱۰) سیاست‌های کلی انتخابات که مقرر داشته: «ارتقای شایسته‌گزینی - همراه با

انتخاب مردم، باید در اختیار «جوانان مؤمن انقلابی» قرار بگیرد تا ضمن برخورداری و بهره‌مندی از تجربیات مدیران گذشته و حال، بتوانند اثرگذاری و قدرت تصمیم‌گیری خودشان را محک بزنند و جامعه به

زمینه‌سازی مناسب - در انتخاب داوطلبان تراز شایسته جمهوری اسلامی ایران...»؛ مجدداً باید شاهد دو اتفاق بزرگ در حقوق اجتماعی افراد جامعه در عرصه‌ی انتخابات باشیم.

آنها اعتماد نماید. در واقع، تزریق نیروهای جوان در بین گزینه‌های مورد تأیید نظام، می‌تواند امید به آینده‌ای به‌مراتب بهتر از حال ایران اسلامی را رقم بزند و با وجود همین گزینه‌ها می‌توانیم کلید حل مشکلات اقتصادی را در داخل مرزهای خودمان شناسایی کنیم. البته این نکته بسیار قابل تأمل و جدی است که راجع به مورد

مذکور، شناساندن نیروهای جوان مؤمن انقلابی و ورود آنها به صحنه‌ی مدیریت کشور، نیازمند تعیین سازوکارهای شفاف و متناسب با اقتضائات زمان است که باید در رأس کار متصدیان انتخابات قرار بگیرد تا ضمن معرفی افراد نخبه‌ی جوان، رویکرد انتخاب و اعتماد مردم به آنها نیز افزایش یابد.

گاندوبه‌گام مردم، تلخ‌گامی برخی‌ها!

تماشای گاندو ۱ را داشتند منتظر سریالی به همان جذابیت بودند؛ فیلمی که واقعیت‌های چند پرونده جاسوسی را پرده برداری کرد و سبب آگاهی مردم در ارتباط با مسائل روز جامعه شد. قسمت‌های ابتدایی

مهدی سرخیلی

نویسنده

خبر پخش گاندو ۲ قبل از آغاز نمایش در میان رسانه‌های مختلف منتشر شد و همه کسانی که تجربه

گاندو ۲ به همان سبک و سیاق
گاندو ۱ دیده شد و البته با چاشنی

فضای توئتری، گفت و شنود ها و
... خبر از ایجاد محدودیت ها و فشار

آشنایی مخاطبان که این مسئله به
برقراری ارتباط مخاطب با داستان
فیلم بسیار کمک می کرد.

گاندوی هسته ای

همه چیز عادی بود و قسمت ها
یکی پس از دیگری به روی آنتن
نمایش می رفتند که نوبت به
پنجمین قسمت از این سریال رسید،
بی نظمی در برنامه های شبکه سه
و تاخیر حدودا نیم ساعته در پخش
آن آغازگر رخداد اتفاقات و حواشی
مهمی شد. در همان لحظات ابتدایی
برخی خبرگزاری ها، گروه ها در
شبکه های اجتماعی، کانال ها،

هایی برای سانسور گاندو میدادند.
دست اندرکاران گاندو هم به این
مسئله عکس العمل نشان دادند،
مثلا بازیگر نقش محمد (وحید
رهبانی) در اینستاگرام جمله « ای
عجب » را آن شب برای اظهار نظر
در مورد این موضوع انتخاب کرد
و یا می توان به تویت هایی که
مجتبی امینی تهیه کننده این فیلم
منتشر کرد اشاره نمود. اما موضوع
قسمت پنجم گاندو چه بود؟ قرار
بود تا پرونده جاسوسی در تیم مذاکره
کننده هسته ای همزمان با توقیف
غرور آفرین نفتکش انگلیسی در خلیج
فارس به تصویر کشیده شود که طبق

شنیده‌ها موضوع جاسوسان در تیم مذاکره‌کننده باعث فشار برای ایجاد محدودیت گاندو شد.

سانسور؟

این تاخیر در پخش، موجب اعلام نارضایتی و مخالفت با سانسور و فشار در اذهان عمومی خصوصاً میان جوانان در شبکه‌های اجتماعی شد. بسیاری از افراد مطرح در دولت و خارج از آن نیز به پرده‌برداری‌های این سریال واکنش‌های مثبت و منفی نشان دادند، بعضی از مسئولان اظهار داشتند همه‌اش دروغ است، گفتند پول دارند و سریال می‌سازند جهت تضعیف دولت و ... اما بسیاری دیگر از این سریال حمایت کردند و نشان دادن غرور و اقتدار ملی در این

فیلم را مایه مباحثات دانستند. ماهیت این سریال به پدیده نوظهور کلاب‌هاوس نیز کشیده شد و در این پیام‌رسان صوتی وزیر امور خارجه اظهاراتی را نسبت به این فیلم بیان کرد که مجتبی‌امینی در شبکه اجتماعی توئیتر پاسخ آن اظهارات را اینگونه داد، تهیه‌کننده این سریال در واکنش به اینکه گاندو همه‌اش دروغ است نوشت: گاندو دروغ نبوده و نیست، صدای درگلو مانده مردم است، نمایش خیانت آمریکا و انگلیس است. دروغ تضمین امضا جان کری بود... پیرامون صحبت‌های دکتر ظریف در مورد اینکه ای کاش کسی از زحمات من فیلم می‌ساخت، او تصویری از خود منتشر کرد که نشان می‌دهد در جریان مذاکرات به عنوان

تیم مستند ساز حضور داشته... اما خود ظریف ادامه کار آنها را متوقف کرده و حالا او می‌گوید آماده است تا مستندی با تقوا در مورد مذاکرات و اقدامات ایشان بسازد.

موفیقیت های فیلم

طبق آمار سایت تلویون این سریال در صدر بازدید های آنلاین قرار گرفت و در آمار صدا و سیما نیز جایگاه دوم را به خود اختصاص داد که نشان دهنده اقبال عمومی به گاندو می‌باشد. سوال اصلی اینست که چرا دولت نسبت به واقعیت هایی که در این فیلم نمایش داده شده واکنش منفی نشان می‌دهد؟ آیا پرده برداری از جاسوسان و خیانتکاران به این نظام و ملت موجب ناراحتی مسئولان دولتی می‌شود؟ گاندو در واقع نظریات جاسوسان و غریزدگانی را نشان داد که همین حالا نظراتشان موجود است و با یک جست و جوی ساده به دست خواهد آمد.

علاوه بر این‌ها گاندو جنبه های دیگری مانند روشنگری پیرامون مسئله پیمان پولی بانکی اف ای تی اف، خسارت هایی که در جریان نقض برجام و توجه نکردن به ابعاد امنیتی جاسوسی عاملین آمریکا و انگلیس در

آن اتفاق افتاد، زحمات شبانه روزی سربازان گمنام امام زمان (عج) در جریان حفظ و حراست از مردم و کشور عزیزمان و ... را نیز دربر داشت. گاندو دو، واقعیت هایی را در اختیار مردم می‌گذارد که برای گرفتن تصمیم های مهم مانند انتخابات آتی به آنها نیاز دارند، مردم با دیدن این واقعیت ها تجربه خود را از اعتماد به دشمن بیش از پیش کامل می‌کنند و متوجه این مسئله خواهند شد که دشمن دشمن است حتی اگر پشت میز در حال مذاکره باشد به دشمنی و جاسوسی خود ادامه می‌دهد پس چگونه میتوان به او اعتماد کرد؟! اینجاست که ضرورت تهیه چنین آثار نمایشی ای بیش از پیش آشکار میگردد.

پیشران

جوانان پیشران حرکت عمومی کشور

مدیرمسئول: مصطفی حضوری

سر دبیر: محمدرضا محمدی

جانشین سر دبیر: مصطفی دین پیروز

تحریریه: عبدالهادی دهباریز، محمدامین

چرخچی، علی تقی‌نژاد، مصطفی دین

پیروز، عباس عطایی خواه، مهدی

سرخیلی

طراح: مسعود محمدی